

Bir qara əl oynayır sevincimin içində

Ayrılıqdan vüsala salınıb bu körpülər,
Eh... hələ də uzaqlar yetimlik çekir orda.
Qorxuram bu yolların etibarı qırıla,
Həsrət yerin bərkidir, təzə ev tikir burda...

Körpülərin taqları qırıq bəndə söykənib,
Bir qara əl oynayır sevincimin içinde.
Gün təzə boyanırı duman özün yetirdi,
Yenə yollar üzüyür yiyəsizlik biçimdə.

Bir talesiz yurd orda, üstü kədər örtüklü,
Bəxt güzgüsü çatlamış gəlin ömründü ömrü.
Çıraqının nefti yox, suyu başdan bulanıb,
Ocağı közsüz qalıb, oğurlanıb kömürü.

Şeytan quyruq bulayır tüstüsüz bacasında,
Qapısında iblisin nökərləri yallanır.
İlahi göydən baxıb nə düşənür görəsən,-
O yurdun adamları yenə nəyə aldanır??!

gözlərində bulud-bulud
incilər...
Ciyerləri açılmışdı havanın
içinə çəkdiyi dua etrindən,
göy üzü sevgidən xoşal olurdu.
O səhər Tanrı paysız olmadı;-
mələklər yere nur getirib,
göyə dua apardılar...

Ruhum leysanlara təslim

Balışima daşır gözüm,
Kürdən qopan qol kimidi.
Öyrənib sulara üzüm,
Ümmanna bir yol kəm idi.

Susuram, içim alışır,
Dinirəm sözüm yandırır.
Var olan nəyə çalışır,
Məni yoxa inandırır?!?

“Mən ölümün üzünə gülmediim...”

Yenə savaş oxuyur meşələrdən gələn səs,
Səbri daha dar gəlir bu torpağın eyninə.
Ağaclar qulağını söykəyib qayalara,
Güllələrin səsini həkk eləyir beyninə...

Haqq verər göz gördüyüne,
Aldadar qulaq adamı.
Bəxtim düşüb kor düyüne,
Əcəl alacaq “qadami”.

Mən ölümün üzünə gülmediim,
heç ağlamadıim da
üstümə çökən qaranlığın
ağırıq ağrısından.
Sessizcə süzdüm
qara libaslı “qadını”.
Cismimi qucaqlayan
bumbzı əllər,
alov sarmış kimi diksindi,
ölüm sevmədi məni,
itəledi əllərimi...
Ovcumda mürküleyən
dualar diriydi,
nəfəs alırdı...
Nəfəs aldıqca havanı
bürüyen dua etrindən
həyat doğulurdu.
Mələklər yere enmişdi
o səhər,

Kərpic-kərpic hördüyüme,
Divar-divar ah sarılır.
Ömür deyib sürdüyüme,
Dərd baxır bağıri yarılır.

Əlimi tutan öz əlim,
Ayaqlarına əsayam.
Əsirdi ağızında dilim,
Səbrini udan kasayam.

Getdiyim yolun kəsəsi,
Qəmin izinə calanır.
Kimim var umub küsəsi,
Kölgəm dizimə dolanır.

Duyğularım uçuq, pərən,
Ruhum leysanlara təslim.
Ehh...nəfəsindən öpərem
Dönse könlümə söz fəslı...

Yıxılmazdı ürəyimdən adamlar

Bircə adam saxlayayıdın gözümde,
Kiçiltməzдин ucaldığı “dağları”.
Bircə ümidi, bircə inam, tək güvən...
Qaraltmazdin dürr bildiyim “ağları”.

Gətirməzdin gözlerime payızı,
Başlamazdi yarpaq-yarpaq xəzanlar,
Yalanına bulaşmazdi taleyim,
Yıxılmazdı ürəyimdən adamlar.

O qadın da yalançıymış, İlahi,
Aldandım şeytanın məlek üzünə.
İblisiymiş, qaranlığın Allahı
İşiq kimi görünürmüştər gözümə.

O adam da babasıymış günahın,
Savab bilib yar seçmişəm özümə.
Düz sözəydi apardığım pənahım
Güvəndim...aldandım kişi sözünə.

Bircə adam saxlayayıdın gözümde,
Bircə ümidi, bircə inam, tək güvən...

Sevinc Qərib